

Cílem této práce je komplexní analýza aplikovatelnosti výjimky vertikální (in-house) a horizontální spolupráce mezi veřejnými zadavateli v rámci práva veřejných zakázek. Za tímto účelem byl v této diplomové práci využit deskriptivně analytický přístup, který zahrnoval platnou právní úpravu zadávání veřejných zakázek v České republice, jakož i relevantní směrnice Evropské unie, přičemž těžištěm práce byla judikatura Soudního dvoru Evropské unie.

Práce je strukturována do pěti kapitol. První kapitola se věnuje legislativnímu rámci Evropské unie, potažmo České republiky. Druhá kapitola je zaměřena na základní zásady práva veřejných zakázek. Třetí kapitola pojednává o základních pojmech práva veřejných zakázek v souvislosti s předmětnou výjimkou. Čtvrtá kapitola je rozdělena na dvě důležité části. První část se soustředí na jednotlivé skutečnosti týkající se využití výjimky vertikální spolupráce veřejných zadavatelů (účast soukromého kapitálu v osobě dodavatele a zadavatele; naplnění kritéria kontroly a činnosti; jednotlivé formy této výjimky). Druhá část je koncentrována na využití výjimky horizontální spolupráce veřejných zadavatelů. Pátá kapitola pojednává o specifických situacích, jež lze zařadit pod výjimku spolupráce veřejných zadavatelů v souvislosti s rozsudky Asemfo a DCC.

Přínos této diplomové práce lze spatřovat ve zpracování předloženého tématu v celé jeho šíři, neboť v rámci České republiky nebylo toto téma komplexně zpracováno, ačkoliv judikatura Soudního dvoru Evropské unie, jakož i odborná veřejnost v rámci Evropské unie se jí zabývala již od roku 1999, kdy byl vydán rozsudek Teckal. V souvislosti s přijetím nové právní úpravy zadávání veřejných zakázek, která nově obsahuje ustanovení týkající se této výjimky, se tak jedná o aktuální reakci na potřebu výkladu daných ustanovení.